

Dziękuję za piękny świat

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie prawdy o Panu Bogu – Stwórcy;
- formowanie postawy wdzięczności wobec Pana Boga za stworzony świat.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- streszcza biblijny opis stworzenia świata;
- wymienia we właściwej kolejności dzieła stworzone przez Pana Boga;
- poprawnie rozróżnia między dziełami człowieka a darami Pana Boga;
- podaje sposoby troski o stworzony świat jako wyrazu wdzięczności za Boże dary.

Metody

rozmowa kierowana, zabawa, śpiew, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne

ilustracje przyrody.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Zabawa ortofoniczna *Jaki to dźwięk*. Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wyznacza dziecko, które wydaje jakiś dźwięk. Pozostali uczestnicy zabawy odgadują, czy chodzi o zwierzę, pojazd, czy przedmiot.

II. Rozwinięcie

1. Rozmowa kierowana – nauczyciel nawiązując do zabawy, przedstawia dzieciom temat zajęć. Zwraca uwagę, że zwierzęta i rośliny zostały stworzone, przedmioty natomiast wymyślił człowiek.
2. Lektura Biblii – nauczyciel opowiada dzieciom o stworzeniu świata. Wykorzystuje ilustracje przyniesione przez dzieci.
3. Zabawa *Żywa fotografia*. Nauczyciel przypomina opis stworzenia świata i przydziela dzieciom role, np. drzew, gór, wybranych zwierząt. Dzieci ustawiają się w jednym miejscu i na sygnał prezentują jednocześnie swoje postaci. Mogą przy tym wydawać dźwięki.

III. Zakończenie

Nauka i wspólny śpiew piosenki *Kto stworzył*.

*Kto stworzył mrugające gwiazdki,
mrugające gwiazdki, mrugające gwiazdki?
Kto stworzył mrugające gwiazdki?
Nasz Ojciec Bóg.*

Kto stworzył falujące morze...

Kto stworzył fruujące ptaszki...

Kto stworzył ciebie i mnie...

*Kto stworzył fruujące ptaszki,
falujące morze, mrugające gwiazdki?*

Kto stworzył ciebie i mnie?

Nasz Ojciec Bóg.

Źródło: <http://piosenkireligijne.pl/kto-stworzyl/> (dostęp: 03.08.2017).

2

Inna propozycja pracy

Zabawa *Arka Noego*. Dzieci wraz z nauczycielem, używając szarf, wyznaczają kontur arki. Następnie dzieci stają w środku, śpiewają znaną sobie piosenkę i delikatnie się kołyszają. W tym czasie nauczyciel zmniejsza powierzchnię arki. Dzieci, które „wypadną” z arki, nie uczestniczą dalej w zabawie. Nauczyciel cały czas zmniejsza powierzchnię, a dzieci zamieniają się miejscami (te, które stoją w środku, przechodzą na krawędzie – i odwrotnie).